

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ
Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΟΜΑΔΑ Α'

ΘΕΜΑ Α.1.1: Να αποδώσετε, με συντομία, το περιεχόμενο των ορισμών που ακολουθούν: *βασιλικές εξουσίες, ναπαίοι, αντιπολιτευτικοί όμιλοι.*

15 μονάδες

ΘΕΜΑ Α.1.2:

Να γράψετε τα στοιχεία της πρώτης στήλης με τους αριθμούς των προτάσεων που αντιστοιχούν στο κάθε στοιχείο.

ΣΤΗΛΗ Α'

Α Χαρίλαος Τρικούπης

Β. Θεόδωρος Δηλιγιάννης

Γ. Ελευθέριος Βενιζέλος.

Δ. Αλέξανδρος Παπαναστασίου.

Ε. Δημήτριος Γούναρης

Στ. Γεώργιος Θεοτόκης

Ζ. Δημήτριος Ράλλης.

Η. Κυριακούλης Μαυρομιχάλης.

1. το κόμμα του ήταν αντίθετο προς τον εκσυγχρονισμό.

2. διάδοχος του Τρικούπη στην ηγεσία του τρικουπικού κόμματος.

3. πρωθυπουργός της αναθεωρητικής Βουλής.

4. αντίθετος στο χωρισμό των εξουσιών.

5. ηγέτης « Κοινωνιολόγων»

6. ηγέτης των « Ιαπώνων»

7. επεδίωκε τον εκσυγχρονισμό με κάθε κόστος.

8. υποστήριζε την « ανόρθωση»

9. ηγέτης του Λαϊκού κόμματος

10. ζητούσε να διορθώσει αυτά που θεωρούσε λάθη των Φιλελευθέρων.

11. υποστήριζε ένα κράτος κοινωνικής αλληλεγγύης.

12. έδωσε πρώτος κίνητρα για επενδύσεις.

10 μονάδες

ΘΕΜΑ Α2.1: Ποιες υπήρξαν οι θέσεις του Δηλιγιάννη σχετικά με τη διαχείριση και το ρόλο του κράτους;

13 μονάδες

ΘΕΜΑ Α2.2 : Ποια ιδεολογικά χαρακτηριστικά διαφοροποιούν τα κόμματα της αντιπολίτευσης από το κόμμα των Φιλελευθέρων, ώστε αυτά να προσδιορίζονται, ιστορικά, ως Αντιβενιζελικά;

12 μονάδες

ΟΜΑΔΑ Β'

ΘΕΜΑ Β1

ΕΡΩΤΗΜΑ 1^ο : Ποια υπήρξε η εξάρτηση της ελληνικής κοινωνίας από τους πολιτικούς και η εξέλιξη της πελατειακής σχέσης με τη μορφή κατοχής θέσεων στο δημόσιο από το **1862** ως το **1909**;

15 μονάδες

ΕΡΩΤΗΜΑ 2^ο : Με ποιες νομοθετικές παρεμβάσεις επιλύθηκε το ζήτημα της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων;

10 μονάδες

Να απαντήσετε στα ερωτήματα με βάση το παράθεμα που ακολουθεί και τις ιστορικές σας γνώσεις.

« Η μονιμότητα των υπαλλήλων δεν θεσπίστηκε παρά το 1911, έτσι ώστε όλοι εκείνοι που επάνδρωναν το μηχανισμό να μην είναι εκτεθειμένοι στον κίνδυνο όχι μόνο αδικαιολόγητης μετάθεσης, αλλά και της οριστικής απόλυσης. Έρμαιο της οποιασδήποτε βουλευτικής δυσαρέσκειας, οι μισθωτοί υπάλληλοι εκβιάζονταν επιπλέον από τους ταμίες που, συχνά σε συνεννόηση με τους ληστές κατακρατούσαν τις χρηματοποστολές; προφασίζονταν έλλειψη ρευστού και αρνούσαν να τους καταβάλουν τους μισθούς, αναγκάζοντας τους έτσι να δανειστούν με υψηλούς τόκους από τους οργανωμένους τοκογλύφους, και να υποθηκεύσουν τους μελλοντικούς τους μισθούς, που υπέκεινταν σε κατάσχεση για οποιοδήποτε χρέος. Έτσι το σύνολο των εκπροσώπων της εξουσίας, συμπεριλαμβανομένων και των δικαστών και των χωροφυλάκων, εκβιάζονταν μόνιμα να εξυπηρετούν τα συμφέροντα των κατά τόπους βουλευτών. Η παράταξη των πολιτικών αντιπάλων συμπληρωνόταν από την αδιάκοπη επέκταση του κύκλου των ημετέρων που αντλούσαν από το κρατικό ταμείο που, όπως σημειώνει ο Εμμανουήλ Ροΐδης, εμφανιζόταν σαν ανεξάντλητο...»

Κ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, Το πρόβλημα της πολιτικής πολιτείας.

ΘΕΜΑΒ2

ΚΕΙΜΕΝΟ ΠΡΩΤΟ:

Η πρώτη προκήρυξη της Επαναστατικής Κυβέρνησης που σχημάτισε ο Ελευθέριος Βενιζέλος δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμόν 1 φύλλο της Εφημερίδας της Προσωρινής Κυβερνήσεως που εκδόθηκε στα Χανιά 15 Σεπτεμβρίου 1916 με το εξής περιεχόμενο:
« Το ποτήριον των πικριών, των εξευτελισμών και των ταπεινώσεων υπερεπληρώθη. Μια πολιτική της οποίας δε θέλομε να εξετάσωμεν τα ελατήρια, απειργάσθη ενός και ημίσεως έτους τοιαύτας εθνικάς συμφοράς, ώστε ο συγκρίνων την Ελλάδα της σήμερα προς την προ ενός και ημίσεως έτους Ελλάδα να αμφιβάλλη αν πρόκειται περί ενός και του αυτού κράτους.

Το Στέμμα εισακούσαν εισηγήσεις κακών συμβούλων επεδίωξε την εφαρμογήν προσωπικής πολιτικής διά της οποίας η Ελλάς απομακρυνθείσα των κατά παράδοσιν φίλων της, επεζήτησε να προσέγγιση τους κληρονομικούς εχθρούς της.»

ΚΕΙΜΕΝΟ ΔΕΥΤΕΡΟ:

« Με τα Νοεμβριανά, τουλάχιστον στις χώρες της Αντάντ και ιδιαιτέρως στη Γαλλία, ο Κωνσταντίνος κέρδισε, σχεδόν κυριολεκτικά με το σπαθί του, τη διάκριση του πιο μισητού ανθρώπου της Ευρώπης μετά τον αυτοκράτορα της Γερμανίας. Η εικόνα αυτή δεν άλλαξε ασφαλώς προς το καλύτερο ούτε μετά τους απηνείς διωγμούς από συμμορίες επιστράτων, των επωνύμων, κι όχι μόνο βενιζελικών που δεν είχαν την προνοητικότητα να εγκαταλείψουν εγκαίρως την πρωτεύουσα, ούτε μετά το « Ανάθεμα» εναντίον του « προδότη Βενιζέλου» στην Αθήνα αλλά και σε πολλές άλλες πόλεις (Δεκέμβριος 1916). Στις μεσαιωνικές αυτές τελετές πρωταγωνίστησε η Εκκλησία της Ελλάδας, ένα από τα ισχυρότερα στηρίγματα του κωνσταντινικού καθεστώτος σε όλη τη διάρκεια του Διχασμού.

Γ. ΓΙΑΝΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ, « *Η ευγενής μας τύφλωσις...*», *εξωτερική πολιτική και εθνικά θέματα από την ήττα του 1897 έως τη Μικρασιατική Καταστροφή*».

ΕΡΩΤΗΜΑ: Με βάση τα δεδομένα των παραπάνω κειμένων και τις ιστορικές σας γνώσεις, να αναφερθείτε στα γεγονότα του εθνικού Διχασμού, κατά τα έτη **1915** έως **1917**, μετά και τη διαφωνία Βενιζέλου - Κωνσταντίνου, αναφορικά με τη συμμετοχή ή μη της Ελλάδας στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο.

25 μονάδες.